

[Kjelgaard]

**Begrundelse.**

Det er en kendsgerning, at mange TV-medarbejderes fremtoning på skærmen har en psykologisk virkning på mange seere.

Derfor virker det selvmodsigende, når en medarbejder, der f. eks. omtaler en sænkning af stuetemperaturen, optræder »sommerligt« klædt (åben skjorte, korte ærmer osv.).

Iført en strikket trøje vil ordene få større »vægt«, og forsøget vil samtidig gavne dansk tekstilindustri, der gerne stiller en kollektion til rådighed – uden omkostninger for medarbejderne eller Danmarks Radio.

*Besvarelse (10/9 79):*

**Ministeren for kulturelle anliggender** Niels Matthiasen):

Hr. Kjelgaards forslag forekommer mig meget interessant, men noget uoverskueligt i sine konsekvenser, idet et princip om, at TV-medarbejderes påklædning bør rette sig efter det behandlede emne, næppe kunne indskrænkes til alene at vedrøre oplæsningen af energispareråd. F. eks. måtte vel også de forventede temperatur- og nedbørsforhold i vejruddisgen afspejle sig i oplæsernes på-henholdsvis afklædning.

I det hele taget er jeg bekymret for, at en gennemførelse af forslaget på grund af de idelige omklædninger i betydelig grad ville vanskeliggøre afviklingen af TV-avisen, ja, ville vel ligefrem i betragtelige dele af denne medføre sort skærm, da omklædningerne såvel af hensyn til de pågældende selv som til den offentlige moral næppe burde ske for åbent kamera.

Ifølge radiolovens § 9, stk. 2, har radiorådet den endelige administrative afgørelse i sager, der vedrører Danmarks Radios programvirksomhed. Det kan måske være lidt tvivlsomt, om kompetencen med hensyn til TV-medarbejdernes påklædning efter denne bestemmelse hører under radiorådet eller mig. Jeg er mest tilbøjelig at antage det første og har derfor videresendt forslaget til radiorådet uden kommentarer og uden pålæg om dens gennemførelse.

Til *arbejdsministeren (6/9 79)* af:

**Tyroll (VS):**

»Vil ministeren drage omsorg for, at det ikke kan forekomme, at arbejdssøgende, der

er nytilkomne til arbejdsmarkedet og/eller søger fast tilknytning til arbejdsmarkedet, kan komme til at falde for 26 ugers reglen i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, fordi de ikke kan opnå 26 ugers arbejde inden for den periode, hvor de har været medlem af en arbejdsløshedskasse?«

(Spm. nr. 1465).

**Begrundelse.**

Arbejdsministeren hævdede ved behandlingen i folketinget af de seneste stramninger i arbejdsløshedslovgivningen, at det var uhenigtsmæssige funktioner i forsikringssystemet, der skulle ændres. Arbejdsministeren opfandt et nyt begreb: »Regulært ledige«. På trods af, at den omfattende arbejdsløhedssituation gør det umuligt for mange at finde et job, så skal adgangen til at modtage arbejdsløhedsunderstøttelse gøres afhængig af, at det lykkes at opnå en mere varig kontakt med arbejdsmarkedet.

Derfor kræves der nu 26 ugers arbejde efter indmeldelse i en arbejdsløhedskasse for at kunne få understøttelse. Flere og flere kommer i berøring med 26 ugers reglen. På trods af denne klare konstatering ønskede arbejdsministeren altså at stramme disse regler. Det kan betyde, at nytilkomne til arbejdsmarkedet, der ikke har fået 18 måneders faglig uddannelse, i adskillige år ikke kan modtage arbejdsløhedsunderstøttelse.

På trods af disse klare konstateringer opfinder arbejdsministeren et begreb og nogle regler, som skal skille dem ud, der ikke er i stand til at opnå en varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Arbejdsminister Svend Auken fremstiller det som et frit valg midt i en arbejdsløhedssituation på omkring 200.000, hvis man regner jobtilbud, beskæftigelsestilskud m. m. med.

Er der nogen del af arbejdsløshedslovgivningen, der har vist sig utidssvarende i forbindelse med arbejdsløshedens vækst, så er det 26 ugers reglen. I stedet for en stramning af denne regel burde den have været afskaffet.

*Besvarelse (19/9 79):*

**Arbejdsministeren (Auken):**

Den ændrede regel om, at kun det arbejde, som udføres, mens en person er medlem af